

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

คำว่า "บทความ" ที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง "การสอนวรรณกรรมบทความระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" นี้ หมายถึง บทความตามความหมายที่คนทั่วไปเข้าใจกันในปัจจุบัน คือ สารคดีที่เขียนสั้น ๆ ซึ่งมีองค์ประกอบเช่นเดียวกับเรียงความจะเขียน ในรูปแบบใดก็ตาม รวมเรียกว่า บทความทั้งสิ้น และเป็นคำที่ครอบคลุมรูปแบบงานเขียนในศตวรรษที่ 20 ได้กว้างกว่า บทความ (Article) ตามความหมายทางวิชาการดั้งเดิม

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์บทความตามรายชื่อที่กำหนดไว้ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ท.401-ท.402 และ ท.503-ท.504 ในหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2518 ต่อจากนั้นนำบทความที่วิเคราะห์แล้ว และเป็นบทความที่คัดเลือกจากความต้องการอ่านของนักเรียนมาสร้างบทเรียน ทดลองสอน และสร้างแบบทดสอบเพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนอ่านตีความกับวิธีสอนอ่านเอาเรื่อง นำผลสรุปจากการวิเคราะห์บทความและผลการทดลองสอนมาเป็นข้อเสนอแนะ วิธีสอนตีความวรรณกรรมบทความ แก่ครูที่ใช้หนังสือแบบเรียนภาษาไทยตามหลักสูตรฉบับ 2518

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นประชากรทดลองเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียน และแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีนันทบุรี จำนวน 56 คน กลุ่มที่สองเป็นประชากรจริง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โปรแกรม 1/2/3 โรงเรียนนวมิรุฑ จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนทดลองสอน ซึ่งสร้างจากบทความ อุตชีวประวัติ เรื่อง "ชีวิตในมหาวิทยาลัย" แบ่งเนื้อหาในบทเรียนเป็น 2 ตอน ดังนี้
 เนื้อหาตอนที่ 1 เรียกบทเรียนหน่วยที่ 1 ให้ความรู้ทั่วไปเรื่องบทความ แก่ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

เนื้อหาตอนที่ 2 ในบทความอัตชีวประวัติ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกเรียก บทเรียนหน่วยที่ 2 โดย สอนตีความกับกลุ่มทดลอง ตอนที่สอง เรียกบทเรียนหน่วยที่ 3 โดยสอนอ่านเอาเรื่องกับกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบ 3 ชุด คือ แบบทดสอบ ก วัดความรู้ทั่วไปเรื่องบทความ กับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

แบบทดสอบ ข วัดความสามารถ ตีความกับกลุ่มทดลอง

แบบทดสอบ ค วัดความสามารถ อ่านเอาเรื่องกับกลุ่มควบคุม

วิธีการวิจัย

1. วิเคราะห์วรรณกรรมบทความ 9 เรื่อง ตามรายชื่อในแบบเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ท 401-ท 402 และ ท 503-ท 504 ทางด้าน

- 1.1 องค์ประกอบบทความ
- 1.2 จุดสำคัญในการตีความ
- 1.3 ความเหมาะสมกับวัย
- 1.4 คุณค่าทางความรู้

2. เลือกบทความที่วิเคราะห์แล้วจากข้อ 1 นำมาสร้างบทเรียนทดลองสอน 1 ชุด มี 3 หน่วย นำไปทดลองสอนหาประสิทธิภาพของบทเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนวิราชวิทยลัย แบ่งกลุ่มทดลอง 40 คน สอนด้วยวิธีตีความ

และกลุ่มควบคุม 40 คน สอนด้วยวิธีอ่านเอาเรื่อง

3. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบบทเรียนทั้ง 3 หน่วย ของกลุ่มทดลองและควบคุมมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ค่า z -test ทดสอบความมีนัยสำคัญ ของผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4. สรุปผลการวิจัย และเสนอแนะวิธีสอนอ่านแบบที่ความเหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการสรุปผลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์บทความ
2. สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิเคราะห์บทความ

ผู้วิจัยแยกสรุปผลการวิเคราะห์เป็น ทางด้านวรรณกรรม คุณค่าและความเหมาะสมกับวิธีสอนที่ความดังต่อไปนี้

สรุปผลวิเคราะห์บทความเรื่อง ความหวังของชาติ

1. ด้านวรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความปลุกใจ

1.2 จุดมุ่งหมายในการสอน เพื่อปลุกใจเยาวชนซึ่งเป็นนักศึกษาเห็น

ความสำคัญในการเข้าอบรมเยาวชน และคำนึงถึงหน้าที่ที่มีต่อชาติ

1.3 กลวิธีการเขียน คำเนินเรื่องไปคามาองค์ประกอบของบทความก็มีความน่า เนื้อเรื่อง แบ่งเป็น 2 ตอน ส่วนขยายความน่า และให้รายละเอียดอ้างหลักฐาน มีบทสรุปหรือความลงท้ายครบถ้วน แบ่งเป็นย่อหน้าสั้น ๆ ใช้โวหารเปรียบเทียบ และปลุกใจสอดแทรกการดำเนินเรื่อง

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ค่านักศาสตร์ เป็นเพียงส่วนประกอบในการดำเนินเรื่อง เพื่อกระตุ้นเตือนให้ เยาวชน พร้อมทั้งจะบำเพ็ญประโยชน์ต่อชาติ

2.2 ความคิด ปลุกให้ตื่นตัวของความคิด เพื่อเตรียมตัวสำหรับรับภาระหน้าที่แทนคนรุ่นเก่า และสิ่งนี้คือความหวังของชาติ

3. ความเหมาะสมที่นำมาเป็นบทเรียน

3.1 วิธีสอนที่ความ เป็นบทความสั้นที่สุดในจำนวนที่นำมาเป็นแบบเรียนในชั้นนี้ และมีจุดสำคัญที่จะสอนที่ความไต่ครบตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ที่ความจากคำ โวหารความคิด เนื้อเรื่อง และเจตนาผู้แต่ง จึงเหมาะที่จะสอนที่ความขั้นเริ่มแรกได้ที่ดีที่สุด

3.2 เหมาะสมกับวัยผู้อ่าน นอกจากมีวิธีเขียนและขนาดตรงกับความสนใจของวัยรุ่นแล้ว ยังกระตุ้นเตือนให้ใช้ความคิดทางสร้างสรรค์สังคม การบำเพ็ญตนเป็นบทความที่ฝึกความคิดเห็นที่ดีเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม

ผลการวิเคราะห์บทความเรื่อง อวดดีอวดसान

1. ค่านววรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความวิชาการ แสดงเป็นสุนทรพจน์

1.2 จุดมุ่งหมายในการเขียน ให้ความรู้ในเรื่องความหมายที่แท้จริงของการศึกษา วิธีสอนตัวเอง เมื่อสำเร็จการศึกษาและออกไปปฏิบัติงาน บทความนี้ผู้เขียนได้แทรกศัพท์ที่ทรงบัญญัติใหม่ คือ อวดดี และ อวดसान เพื่อให้เกิดการเผยแพร่ในวงวิชาการ

1.3 กลวิธีการเขียน มีวิธีเขียนแบบยลกว่าเรื่องความหวังของชาติ มีวิธีเขียนเปิดเผยความสำคัญของตัวเองไปที่ละชั้น การยกตัวอย่างสนับสนุนการดำเนินเรื่อง เป็นการใช้จิตวิทยาทางภาษา ทำหายความคิผู้ฟังให้หลงปฏิบัติบางอย่าง

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ด้านศาสตร์ ใช้ความรู้เป็นแก่นในการดำเนินเรื่อง ให้ความรู้ในเรื่องศัพท์วิชาการ ศัพท์เฉพาะที่ทรงบัญญัติขึ้น ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ พุทธศาสนา (ที่นำมาเปรียบเทียบ ความหมาย คำว่า อวสัยและอวสาน) ความรู้ในวิธีการที่เกิดจากการนำหลักเสนอแนะไปปฏิบัติ ความรู้ซึ่งมีความสำคัญอันดีรับรอง เพื่อเป็นตัวอย่างและเสริมแต่งการดำเนินเรื่อง ได้แก่ เกร็ดประวัติชีวิตบุคคล และประวัติส่วนพระองค์บ้าง ตอน

2.2 ความคิด นอกจากความรู้ดังกล่าวจะทำให้ความคิดงอกงามในทางวิชาการแล้ว ยังเกิดความคิดในการฝึกฝนตนเองให้ไต่หาความรู้ เช่น การศึกษานอกโรงเรียน ฝึกสร้างกำลังใจที่จะทำงานให้ได้ผลสำเร็จ และช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีในการร่วมงานกับสังคม

3. ความเหมาะสมที่เป็นบทเรียน

3.1 วิธีสอนที่ความ มีจุดสำคัญในการสอนที่ความได้หลายจุด เช่น เกี่ยวกับบทความแรก แต้ผู้อ่านจะต้องไขความรู้และความคิดในแง่มุมที่กว้างและลึกซึ้งกว่า โดยเฉพาะการตีความศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ต้องมีความรู้และความเข้าใจในศัพท์นั้น ๆ เข้าช่วย

3.2 ความเหมาะสมกับวัย ความรู้และวิธีฝึกฝนตนเองให้เกิดความรู้ เกิดกำลังใจในการทำงาน ตรงกับความสนใจและความต้องการอ่านของผู้อ่านวัยนี้ นอกจากนี้ ยังมีตัวอย่างความสำเร็จของบุคคลสำคัญไว้เป็นแรงจูงใจให้มาติดตามอ่านอีกด้วย

ผลการวิเคราะห์บทความเรื่อง ชีวิตมหาวิทยาลัย

1. ด้านวรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความ อรรถชีวประวัติ

1.2 จุดมุ่งหมายในการเขียน เขียนเล่าพระประวัติประทานพระธิดา กล่าวถึง การดำรงชีวิตในฐานะนักเรียนไทยธรรมดา ขณะทรงศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ออกซ์ฟอร์ด จนกลับมาเตรียมตัวเข้ารับราชการในประเทศไทย

1.3 กลวิธีการเขียน การดำเนินเรื่อง เป็นแบบ เรื่องเล่าพื้นความหลัง คือ ดำเนินเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ บางครั้งมีเหตุการณ์แทรก หรือเล่าย้อนหลัง คุณค่าของบทความเรื่องนี้อยู่ที่กลวิธีการเขียนที่แยบยล ในการใช้ศิลปภาษา ถ่อมตน หรือ ภูมิใจ ในความสามารถได้อย่างแนบเนียน ใช้ภาษาเป็นกันเอง

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ค่านิยม ความรู้ที่ไต่ถามเป็น ความรู้ที่ตอกคนควาเพิ่มเติม ไต่ถาม ศัพท์และชื่อเฉพาะ ความรู้จากเนื้อเรื่องไต่ถาม การเตรียมสอบเข้า วิธีเรียน และการเตรียมตัวทำงาน นอกจากนี้ยังไต่ถามเกร็ดความรู้ต่าง ๆ

2.2 ความคิด เป็นแง่คิดจากการอ่านประสบการณ์ ปลุกฝังความคิดให้ กตัญญูรู้คุณ ใช้ความรักเทิดทูนญาติผู้ใหญ่ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวกำลังใจ เลือกลงทางเดิน ความคิดในการสร้างสรรค์ สิ่งตั้งงามในสังคม เช่น การพยายามเลือกเรียนสาขาวิชาที่ จะนำความรู้มาทำประโยชน์ต่อประเทศ ศักดิ์ศรีในการทำงานที่ไม่ถ่วงการระบบพวกพ้อง

3. ความเหมาะสมที่นำมาเป็นแบบเรียน

3.1 วิธีสอนตีความ บทความเรื่องนี้เหมาะกับการตีความทางด้านความคิด เจตนาหรือความมุ่งหมายที่ต้องการแสดงให้ทราบ วิธีนี้จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจพระนิสัย ได้ลึกซึ้งกว่า อ่านแบบธรรมดา

3.2 ความเหมาะสมกับวัย เป็นบทความขนาดยาว นักเรียนอาจไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ใด ๆ ถ้าขาดครูเป็นผู้ชี้แนะ บทความเรื่องนี้ให้ความคิดในเรื่องสร้างสรรค์ และปลุกฝังคุณธรรม เป็นงานเขียนที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาความรู้สึก อารมณ์ และ ค่านิยม ให้กับวัยรุ่นไปในทางที่มองโลกและเข้าใจชีวิตในแง่ดี เป็นตัวอย่างชีวิตที่แสดง ความสำเร็จในการต่อสู้อุปสรรค โดยมีได้แสดงการเอาเปรียบหรือมองโลกในแง่ร้าย

ผลการวิเคราะห์บทความ ชุดเมืองฟ้าสว่าง

บทความเรื่อง การสร้างชุมชนในแผ่นดิน

1. ค่านววรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความแสดงความคิดเห็น

1.2 จุดมุ่งหมายในการเขียน วิเคราะห์ปัญหาสังคม เรื่องการขาดชุมชน ว่าเป็นเพราะมองข้ามคุณค่ากันมานาน ผู้เขียนเสนอโครงการสร้างชุมชนจากบุคคลที่เลือกจากทุกระดับอาชีพ เป็นโครงการระยะ 10 ปี

1.3 กลวิธีการเขียน ผู้เขียนยกปัญหาของการขาดแคลนชุมชนขึ้นมาวิเคราะห์เป็นเพราะสาเหตุสำคัญ 2 ประการ ต่อจากนั้นจึงเสนอวิธีแก้ด้วยโครงการสร้างชุมชนขึ้นทดแทน เป็นการเขียนที่แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ให้ขั้นตอนในการดำเนินงานรัดกุม ให้รายละเอียดเป็นจริงเป็นจัง ชัดเจน เหตุผลมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ มีหลักจิตวิทยาในการอ้างถึงสถาบันกษัตริย์โดยนำมาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินงาน

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ค่านศาสตร์ ความรู้ที่นำมาเป็นเพียงส่วนประกอบในการดำเนินเรื่อง เป็นความรู้ทางด้านปัญหาสังคม และโครงการปฏิรูปสังคม คานิยมของสังคมไทย

2.2 ความคิด ที่มีคุณค่าอย่างสูง คือ ความคิดในการเปิดทุนสถาบันกษัตริย์ การยกย่องแนวคิดของคนโบราณและนำมาเป็นแบบอย่างในการปฏิรูปความคิดของสังคม เป็นลักษณะความคิดที่ดีในสังคมประชาธิปไตย ที่น่าจะนำมาปลูกฝังให้นักเรียนมีความเคารพความคิดเห็นของกันและกัน

3. ความเหมาะสมที่นำมาเป็นแบบเรียน

3.1 วิธีสอนที่ความ เหมาะกับการตีความด้านความคิดและเจตนาของผู้เขียน และการตีความเรื่องนี้ทำได้ยากถ้าผู้อ่านขาดประสบการณ์ในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เป็นการอ่านที่ครูต้องชี้แนะ และสอนอ่านทางด้านตีความ นักเรียนจึงจะเห็น

ความมุ่งหมายและเข้าใจความคิดผู้เขียนแต่ละตอนได้แจ่มชัดขึ้น

3.2 ความเหมาะสมกับวัย ปลูกฝังให้เคารพความคิดเห็นคนโบราณ, ค่านิยมในทางสังคม และการเทิดทูนสถาบันกษัตริย์ เป็นแนวคิดของการเป็นสมาชิกที่ดีในสังคมประชาธิปไตย ขนาดของบทความเหมาะสมกับวัยผู้อ่าน ไม่สั้นหรือยาวเกินไป และการดำเนินเรื่องรวดเร็ว แบ่งเรื่องควยย่อหน้าสั้น ๆ

ผลวิเคราะห์บทความเรื่อง จะพูดดีหรือพูดเก่ง

1. ด้านวรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความแสดงความคิดเห็น

1.2 ความมุ่งหมายในการเขียน แสดงความคิดเห็นเรื่อง ค่านิยมในการพูดของสังคมไทย ที่นิยมการพูดเก่งมากกว่าพูดดี ผู้เขียนให้ข้อคิดว่าควรให้ความสำคัญคนพูดดีมากกว่าพูดเก่ง

1.3 กลวิธีการเขียน ยกสุภาษิต "ปากเป็นเอก เลขเป็นโท มาเป็นบพนา" เพื่อวิเคราะห์ค่านิยมการพูดของสังคมไทย ที่นิยมการพูดไร้ประโยชน์ เป็นการพูดสร้างสรรค์ ให้รายละเอียดชัดเจนของความนิยมพูดในวงการต่าง ๆ การดำเนินเรื่องมีวิธีเขียนรุนแรงกว่าบทความแรก สอดแทรกสุภาษิตและโวหารเกี่ยวกับพูด ไว้มาก เป็นบทความที่แปลกกว่าบทความอื่น คือ ยกสุภาษิตไทยเป็นบพนา และยกสุภาษิตขงจื้อ มาสนับสนุนความคิดผู้เขียนในตอนจบ

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ด้านศาสตร์ ให้ความรู้ทางด้านค่านิยมของสังคมในด้านการพูดในวงการต่าง ๆ เป็นความรู้จากข้อเท็จจริง และความรู้ที่เป็นเกร็ดหรือตัวอย่างเสริมเรื่อง เช่น ความผิดพลาดของการจัดหลักสูตร วิชากฎหมาย วิธีพูดแทนการปฏิบัติงานของข้าราชการ

2.2 ความคิด ให้ออกคิดในเรื่อง วาทศิลป์มีบทบาทสำคัญมากในสังคมไทย คำนียมนี่เป็นเหตุให้แต่ละวงการมุ่งฝึกให้นักพูด เพื่อความก้าวหน้า ไม่คำนึงถึงผลที่มีต่อผู้ฟัง คุณค่าของบทความอยู่ที่ความคิดของผู้เขียนที่ต้องการให้เห็นความสำคัญของการพูดที่มากกว่าพูดเก่ง

3. ความเหมาะสมที่นำมาเป็นบทเรียน

3.1 วิธีสอนที่ความ บทความเรื่องนี้สามารถตีความได้หลายแนว ครบตามเกณฑ์วิเคราะห์ เช่น จากคำ โวหาร เนื้อเรื่อง ความคิด และความมุ่งหมาย เนื้อหาที่เป็นจุดสำคัญในการตีความนั้นวางไว้เด่นชัด

3.2 ความเหมาะสมกับวัย เหมาะกับวัยรุ่นอย่างมาก เป็นการฝึกให้ใช้วิจารณญาณในการฟัง วิเคราะห์เนื้อหาสาระ และเลือกฟังเฉพาะสิ่งเป็นประโยชน์ สร้างทัศนคติในการพูด ในทางก่อบประโยชน์ รู้จักเลือกวิธีการพูด หรือเลือกเรื่องที่จะฟัง บทความนี้นำไปสัมพันธ์กับการสอน วิชา ศิลปการพูด ท.011 ได้ดีที่สุด

ผลการวิเคราะห์บทความเรื่อง ความเจริญกับชนบท

1. ค่านววรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความแสดงความคิดเห็น

1.2 ความมุ่งหมายในการเขียน ชี้สาเหตุความล้มเหลวของโครงการพัฒนาชนบท เสนอข้อคิดเห็นสร้างเมืองสำคัญในภูมิภาคขึ้นเป็นเมืองพี่เลี้ยง ชนบท ซึ่งเป็นการแก้ไขตรงจุด

1.3 กลวิธีการเขียน มีวิธีเขียนเป็นแบบเดียวกับ บทความแสดงความคิดเห็น ทั้ง 2 เรื่องที่กล่าวไปแล้ว คือ วิเคราะห์ที่มาของความล้มเหลวของโครงการสาเหตุ และความเป็นไปของปัญหา การอ่านตอนนี้ ต้องตีความ ความมุ่งหมายในการพูด และจับขอความสำคัญแต่ละย่อหน้า จึงจะดัง เกตขอสรุปที่มาของสาเหตุได้ชัดเจน วิธีเขียนให้รายละเอียดที่เป็นจริง การเสนอวิธีแก้ สมเหตุสมผลผู้อ่านเห็นตามควยว่า ผู้รับผิดชอบในการพัฒนาสามารถปฏิบัติตามได้จริง

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ด้านศาสตร์ บทความเรื่องนี้ขอเท็จจริงเป็นหลักในการดำเนินเรื่อง ความรู้ที่ได้ จึงมาจากข้อเท็จจริง ที่แสดงถึงสาเหตุของปัญหาของชนบท ซึ่งเกิดจากการแก้ปัญหาไม่ตรงจุด การกระจายอำนาจในการปกครอง การศึกษาในชนบท และความรู้ที่ได้จากข้อเสนอในการแก้ สร้างเมืองสำคัญในภูมิภาคขึ้นแทนกรุงเทพฯ

2.2 ความคิด นึกความคิดขณะอ่านด้วยการตีความ คุณค่าของบทความเรื่องนี้ คือ ความคิดในการเสนอวิธีสร้างเมืองในภูมิภาค เพื่อกระจายอำนาจและความเจริญ เป็นการแก้ปัญหาได้ตรงจุด โดยมีท้องศูนย์เสียทุนเป็นล้านเหมือนโครงการอื่น ๆ เป็นการปลุกความคิด คนกรุงให้ตื่นตัวกับการแก้ไขปัญหชนบท ซึ่งเป็นสังคมส่วนใหญ่ของประเทศ

3. คุณค่าของบทความ

3.1 วิธีสอนตีความ บทความเรื่องนี้จะต้องอ่านตีความ จึงจะติดตามความคิดผู้เขียนได้โดยตลอด สามารถตีความได้หลายจุด ส่วนใหญ่เหมาะกับการตีความด้านความคิดและเนื้อความ

3.2 วิทยุอ่าน บทความนี้จะช่วยให้เด็กตื่นตัวทางความคิด เพราะได้เห็นสาเหตุของปัญหาและแง่คิดในการแก้ไข เป็นการเตรียมตัวให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบต่อสังคม และชาติในอนาคต

ผลการวิเคราะห์บทความเรื่อง การประหยัด

1. ค่านววรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความปลุกใจ

1.2 ความมุ่งหมายในการเขียน แสดงปรากฏการณ์ ในการประชุม

(นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาลและผู้ตรวจการเทศบาล เมื่อ 12 ตุลาคม 2502)

มุ่งหมาย เพื่อใช้หลักการประหยัด ป้องกันความสูญเสีย เป็นบทความปลุกใจเพื่อตอบ

สนองนโยบายการประหยัดของรัฐบาลสมัย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

1.3 กลวิธีการเขียน คุณค่าของบทความอยู่ที่การใช้วาทศิลป์ในการจูงใจ ทำนองการเขียนเป็นแบบ Literary Style เขียนแบบเรียบ ๆ แต่มีวาทศิลป์ ใหญ่ ทั้งคล้อยตาม มีวิธีการสร้างย่อหน้า ย้ำความสำคัญในเรื่องที่กล่าว นิยมเกร็ดความรู้เป็น เรื่องเทียบเคียงหรือตัวอย่าง มีเทคนิคในการดึงสิ่งทีกล่าว นอกเรื่องให้กลับเข้าเรื่อง ได้แนบเนียน เช่น ตอนที่อธิบายถึง เรื่อง sub-conscious

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ด้านศาสตร์ บทความนี้ให้ความรู้หลายสาขาทั้งที่เป็นแก่นและส่วน ประกอบในการดำเนินเรื่อง ความรู้ที่เป็นแก่นของเรื่อง คือ ความรู้ด้านวิชาการสาขา ต่าง ๆ เช่น เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา วรรณกรรม พุทธศาสนา หลักการทำงานเพื่อ ประหยัดเวลา ส่วนเกร็ดความรู้ ได้แก่ เกษตรกรรม ประวัติศาสตร์ยุโรป การแก้ปัญหา คนลนงาน ฯลฯ

2.2 ความคิด เป็นบทความที่ไม่ใช้ความคิดพลิกแพลง แต่มีคุณค่าในการ สอน ใหญ่ จักคิดและปฏิบัติตาม ผู้อ่านสามารถฝึกจากหลักการประหยัดเบื้องต้น คือ การ ป้องกันมิให้เกิดการสูญเปล่า โดยเฉพาะเวลาซึ่งคนส่วนมากไม่คำนึงถึง การเห็นคุณค่า ในเรื่องเวลาจะฝึกให้เป็นคนรอบคอบ รับผิดชอบภารกิจหน้าที่ดีขึ้น

3. ความเหมาะสมที่นำมาเป็นแบบเรียน

3.1 วิธีสอนที่ความ สามารถที่ความ ได้ทุกจุด แต่ที่เหมาะสมกับบทความ นี้ คือ ที่ความด้านความคิด ความมุ่งหมาย และสำนวน เพื่อที่ความทางด้านจิตวิทยา ภาษาของผู้เขียน

3.2 ความเหมาะสมกับวัย เด็กวัยนี้มักไม่ค่อยคำนึงถึงคุณค่าเวลาหรือ การใช้จ่าย ความรู้เรื่องการประหยัดจะช่วยให้เด็กเห็นความจำเป็นในการป้องกัน ความเสียหาย และมีหลักในการฝึกฝนตนเองจากชั้นง่ายไปสู่ชั้นยาก เป็นการพัฒนา ความคิดให้เห็นคุณค่าและความสำคัญในเรื่อง อื่น ๆ

ข้อสังเกต บทความเรื่องนี้มีขนาดยาว บทความแต่ละย่อหน้ามีความยาวเช่นกัน ถ้าครูไม่แนะนำให้เด็กสังเกตการใช้วาทศิลป์ กลวิธีการเขียนที่แฝงความหมาย เด็กจะมองไม่เห็นคุณค่าใด ๆ ในบทความ

ผลการวิเคราะห์บทความ เรื่อง ภาษากฎหมายไทย

1. ค่านิยมวรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความวิชาการ

1.2 ความมุ่งหมายในการเขียน ซึ่งแนะนำให้นักกฎหมายได้ตระหนักถึงคุณค่าของการฝึกฝนโวหารกฎหมาย บทความนี้ยังมีคุณค่าบุคคลทั่วไปที่สนใจการใช้ภาษา เช่น ครู นักเรียน นักศึกษา ทดลองการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

1.3 กลวิธีการเขียน เขียนบรรยายต่อเนื่องกันไปเป็นลำดับ แบ่งการดำเนินเรื่องเป็น 4 ตอน ที่มาของปัญหา ความสำคัญของการฝึกโวหารกฎหมาย เสนอแนะวิธีฝึกฝน พูดและเขียนภาษากฎหมาย สรุปและเสนอเคล็ดลับในการฝึก การอ้างอิงทุกแห่งมีระบบและเป็นระเบียบ แตกต่างจากบทความอื่นคือ ใช้เชิงอรรถ และเครื่องหมายวรรคตอน มีวิธีการเขียนที่ไม่ทำให้ผู้อ่านเคร่งเครียด

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ด้านศาสตร์ ใช้ความรู้เป็นแก่นในการดำเนินเรื่อง ได้แก่ ความรู้เรื่อง โวหาร กฎหมาย ศิลปการใช้ภาษาไทยในการพูดและการเขียน วิธีเขียนบทความเชิงอ้างอิง ซึ่งผู้อ่านได้จากการสังเกต

2.2 ความคิด เป็นบทความที่มีคุณค่าทางความคิด เพราะเสนอความรู้และการฝึกฝนภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติ ช่วยพัฒนาความคิดจากความรู้จำเจ ไปสู่ศิลปการใช้ภาษากฎหมาย การฝึกฝนให้ หมั่นอ่านเรื่องที่มีความรู้ความคิดเช่นนี้ จะเกิดความเจริญแก่นักเรียน แก่สังคมผู้อ่าน และแก่ผู้ใช้ภาษาไทยทั้งชาติ คุณค่าทางความคิดที่เด่นที่สุดในบทความนี้อยู่ที่ ผู้เขียนทดลองใช้เครื่องหมายวรรคตอน เพื่อ

แกขอผิดพลาดในการแบ่งวรรคตอน เป็นการเสนอความคิดเชิงทำลายนักวิชาการภาษาไทย
อย่างแยบยล

3. ความเหมาะสมในการนำมาเป็นแบบเรียน

3.1 วิธีสอนที่ความ บทความนี้เป็นเรื่องของการศึกษาโดยตรง ที่
แปลกออกไป คือ เป็นการตีความจากโวหาร หรือสำนวนกฎหมาย ข้อความในกฎหมาย
ซึ่งต้องระมัดระวังมิให้เกิดข้อหวัดในการตีความ จะเป็นประโยชน์ต่อจำเลย นอกจาก
ตีความตามกฎหมายแล้ว ยังมีจุดสำคัญอื่น ๆ ที่ต้องทำความเข้าใจด้วยการตีความอยู่มาก

3.2 ความเหมาะสมกับวัย การใช้ภาษาไทยเป็นหัวใจของการเรียน
ขั้นนี้ บทความจึงช่วยเสริมความรู้ เป็นประโยชน์ และนำไปฝึกฝนเองได้ การเขียน
กระจางซัด เป็นข้อความสั้น ๆ ย่อหน้าสั้น ๆ มีเครื่องหมายวรรคตอนที้นำไปเป็น
แบบฝึก

ผลการวิเคราะห์บทความเรื่อง

การส่งเสริมการเกษตรของไทยสมัยโบราณและสมัยปัจจุบัน

1. ค่านววรรณกรรม

1.1 ประเภท บทความวิชาการ

1.2 ความมุ่งหมายในการเขียน มุ่งถ่ายทอดวิชาความรู้เกี่ยวกับการ
เกษตรของไทยโดยเฉพาะ ชี้ให้เห็นวิวัฒนาการของโครงการส่งเสริมเกษตรไทยสมัย
โบราณ ที่มีวิธีการนำสมัย และกล่าวถึงจุดอ่อนของการเกษตรไทยปัจจุบัน และเสนอวิธีแก้

1.3 กลวิธีการเขียน เขียนแบบบรรยาย สั้นและตรงจุด กล่าวนำ
เรื่องที่ต้องการพูด แล้วอธิบายขยายรายละเอียด อ้างอิงหลักฐานประกอบไว้ต่อจาก
เนื้อหา ไม่ทำเชิงอรรถ เหมือน เรื่อง ภาษากฎหมายไทย แบ่งความสำคัญเป็นย่อหน้า
ตอนใดยากจะสรุปไว้อีกครั้งหนึ่ง

2. คุณค่าของบทความ

2.1 ด้านศาสตร์ แบ่งออกเป็น ความรู้ที่เป็นแก่นในการดำเนินเรื่อง คือ เนื้อหาเกี่ยวกับการเกษตร ได้แก่ การส่งเสริมการเกษตรของไทยสมัยโบราณ และการส่งเสริมการเกษตรของไทยสมัยปัจจุบัน ความรู้ที่เป็นส่วนประกอบในการดำเนินเรื่อง คือ เกียรติความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ การจัดนิทรรศการ การสาธิต ความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการจัดระบบเศรษฐกิจ การจัดระบบการศึกษาของไทย ชาวไทยขณะการประกวดในการประกวดขวัญพืชทั่วโลก

2.2 ความคิด ส่งเสริมให้ผู้อ่านเป็นคนรอบรู้ มีประสบการณ์ทางด้านวิชาการ ช่วยให้เข้าใจผู้อื่นและงานทางด้านส่งเสริมสังคมเกษตรกรรมดีขึ้น ข้อสำคัญคือ บทความเรื่องนี้ ชี้ให้เห็นว่า ความคิดคนโบราณ มีความนำสมัย และพัฒนาสังคมได้ตรงจุด โดยเฉพาะถ้าการส่งเสริมการเกษตรของไทยสมัยปัจจุบันดำเนินการสอดคล้องต่อเนื่องกับวิวัฒนาการของการเกษตรแต่โบราณแล้ว ฐานะและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติจะดีขึ้นมาก

3. ความเหมาะสมที่นำมาเป็นแบบเรียน

3.1 วิธีสอนที่ความ บทความนี้ ใช้ภาษาแบบตรงไปตรงมา เน้นเนื้อหาทางด้านวิชาการ ไม่มีศัพท์สำนวน การตีความ จึงทำได้เฉพาะเพียงบางส่วน

3.2 ความเหมาะสมกับวัย สนองความต้องการทางจิตวิทยาวัยรุ่น ซึ่งชอบอ่านหนังสือ ประเภทให้ความรู้ และมีการอ้างอิงอย่างชัดเจน นำไปประกอบการเรียนบทความเรื่อง ความเจริญในชนบทจะได้ประโยชน์ขึ้น

ข้อสังเกต บทความเรื่องนี้มีขนาดยาว เนื้อหาตอนที่สอง เป็นความรู้เหมาะกับนักการเกษตรโดยตรง ไม่ชวนอ่านเท่าเนื้อหาตอนแรก เป็นหน้าที่ครูจะช่วยชี้แจงคุณค่าบทความในคำอื่น ๆ หรือใช้วิธีสอนที่ดึงดูดความสนใจ

2. สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในเรื่อง ความรู้ทั่วไปเรื่องบทความ พิจารณาจากค่า ($\bar{x}$) พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม มีความรู้เรื่องบทความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นั่นคือ นักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความรู้และความสามารถ เรื่องบทความไม่ต่างกัน เมื่อครูใช้วิธีสอนและแบบทดสอบ อย่างเดียวกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านที่ความของ กลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม พิจารณาจากค่า ($\bar{x}$) พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้ความสามารถสูง กว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

3. ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ คือ นักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มทดลอง สามารถอ่านที่ความบทความได้ เมื่อเรียน บทเรียนทดลองสอนจบแล้ว

4. วิธีสอนที่ความทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านความหมายซ่อนเร้น คำ คำสัญลักษณ์ โวหาร ความคิด เนื้อเรื่อง และเจตนาผู้เขียนได้สูงกว่าการอ่าน เอาจริง

การอภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิเคราะห์บทความ

1. บทความทั้ง 9 เรื่องนี้ เป็นบทความทางประเภทกัน เมื่อพิจารณาตาม ความมุ่งหมายในการเขียนแล้ว จัดเป็นประเภทใดดังนี้

1.1 บทความปลุกใจ ได้แก่ ความหวังของชาติ การประหยัด

1.2 บทความแสดงความคิดเห็น ปุณนิยชนในแผ่นดิน พุคคีหรือพุคเแก

ความเจริญในชนบท

1.3 บทความอัตชีวประวัติ ชีวิตในมหาวิทยาลัย

1.4 บทความวิชาการ อวสย-อวสาน ภาษากฎหมายไทย การส่งเสริม
การเกษตรของไทย ในสมัยโบราณและการส่งเสริมการเกษตรของไทยสมัยปัจจุบัน

2. การที่จะตัดสินว่า เรื่องใดมีคุณค่า และเหมาะสมกับการนำมาเป็นแบบเรียน
มากกว่ากันนั้น เป็นการพิจารณาที่ผิดหลักวรรณกรรม และทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะบทความ
แต่ละประเภท แต่ละเรื่องแตกต่างกันทั้ง เนื้อหาสาระ จุดมุ่งหมายในการเขียน และกล
วิธีการเขียน การสอนที่ให้เกิดคุณค่า จึงอยู่ที่ครูเป็นผู้พิจารณาความแตกต่างทางวรรณกรรม
และให้เนื้อหาพอเหมาะแก่นักเรียนเป็นหลัก

3. เนื่องจากบทความมีความแตกต่างกันดังกล่าว การสอนที่ความแต่ละเรื่อง
จึงควรพิจารณาเลือกจุดสำคัญในการตีความ ให้เหมาะสมกับเรื่องนั้นด้วย วิธีที่เป็น
ประโยชน์ คือ สอนวิเคราะห์องค์ประกอบบทความพร้อมกันกับตีความ จะช่วยให้นักเรียน
เข้าใจกลวิธีการเขียนของผู้เขียนชัดขึ้น และตีความให้ตรงจุดสำคัญได้ง่ายขึ้น

4. บทความแต่ละประเภทมีคุณค่าแตกต่างกันดังนี้

4.1 บทความปลุกใจ มีคุณค่าในด้านการใช้วาทศิลป์ โน้มน้าวให้ผู้อ่าน
คล้อยตาม เป็นกลวิธีการเขียนแบบหนึ่ง ที่ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือเรื่อง
ข้อเท็จจริง เหตุผลและจุดมุ่งหมายของผู้โน้มน้าว บทความปลุกใจมี 2 เรื่อง

ก. บทความเรื่อง "ความหวังของชาติ" มีคุณค่าทางด้านปลุกใจให้
เกิดความตื่นตัวทางความคิด เพื่อเตรียมตัวรับภาระหน้าที่แทนคนรุ่นเก่า ความรู้ที่นำ
มาประกอบการดำเนินเรื่อง มีคุณค่าต่อการเข้าใจให้ชุมชนพร้อมที่จะบำเพ็ญประโยชน์ต่อชาติ

ข. บทความเรื่อง "การประหยัด" ไม่มีความคิดพลิกแพลง แต่มี
คุณค่า ด้านการสอนให้รู้จักคิดป้องกันการสูญเปล่าในทุกเรื่อง และนำหลักไปปฏิบัติ เพื่อ
สนองนโยบายการประหยัดของรัฐบาล มีกลวิธีในการจูงใจ มีเทคนิคในการดึงสิ่งทีออก
นอกเรื่องให้เข้าเรื่องได้แนบเนียน

4.2 บทการแสดงความคิดเห็น ให้คุณค่าต่อความรู้ทางด้านสังคมศาสตร์ ปลุกให้เกิดความคิดในการปฏิรูปสังคม เพื่อหาวิธีให้ทุกคนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นกลวิธีการเขียนที่ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ ความมุ่งหมายในการแสดงความคิดเห็น ความจริงใจของผู้เขียนและมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่าน บทการแสดงความคิดเห็น มี 3 เรื่อง

ก. การสร้างปฐนียชนในแผ่นดิน ความคิดในเรื่องนี้มีค่าสูง ระบบการสร้างปฐนียชนนั้น ก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางจิตใจ มุ่งให้คนทำความดี โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน บทความนี้มีวิธีเขียนเทิดทูน พระราชกรณียกิจ เพื่อปลุกฝังความจงรักภักดี ได้อย่างฉลาด

ข. พுகีหรือพุกอง การวิเคราะห์ค่านิยมในการพุกของสังคมไทย ทำให้ผู้อ่านเห็นค่านิยมที่ผิดมาแต่สมัยโบราณ เป็นจุดอ่อนที่ทำให้คนไม่สุจริตนำไปหาประโยชน์ กลวิธีการเขียน ช่วยให้อ่านเห็นความสำคัญในการใช้วิจารณ์ ประทศการอ่าน การฟัง กอนตักสินใจหลงเชื่อ เป็นบทความต่อต้านความคิดในการปลุกระดม การพุกเพื่อหาประโยชน์ จากการทำลาย สังคม ทำลายชาติ ได้อย่างฉลาดแนบเนียน แฝงโวหารประชดประชัน มุคคุดและสังคม

ค. ความเจริญกับชนบท มีคุณค่าทางด้าน ใสขอเท็จจริงเป็นหลัก ในการดำเนินเรื่อง คุณค่าทางด้านที่ความความคิด มีวิธีเขียนกระตุ้นเตือนให้คนในสังคม กรุง คลายความยึดมั่นในระบบต่างคนต่างอยู่ มาเป็นเห็นใจช่วยเหลือสังคมชนบทในการ แก้ปัญหา เป็นการเพาะความคิดที่ดีงาม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ต่อการเป็นสมาชิกที่ดี ในสังคม ประชาธิปไตย

4.3 บทความอัครชีวิตประวัติ มีเพียงเรื่องเดียว คือ ชีวิตมหาวิทยาลัย บทความเรื่องนี้ มีคุณค่าเด่น 3 ประการ คือ

1. คุณค่าด้านความรู้ เป็นความรู้ที่ได้จากการดำเนินเรื่อง ความรู้จากการค้นคว้าเพิ่มเติมจึงจะอ่านเข้าใจเรื่อง

2. คุณค่าทางด้านความคิด ปลุกฝังให้กตัญญูรู้คุณอย่างฉลาด ความคิดในการพยายามต่อสู้อุปสรรคจนสำเร็จ ความคิดในการสร้างสรรค์สังคม โดย

การเลือกวิชาเรียนให้ตรงความต้องการของชาติ และทัศนคติในการทำงานที่ไม่ต้องการระบบพวกพ้อง

3. กลวิธีการเขียน ภาษาเป็นกันเอง มีศิลป์ในการใช้ภาษา ถ่อมตน และแสดงความภาคภูมิใจในความสามารถตนเองได้อย่างฉลาด

4.4 บทความวิชาการ มีคุณค่าด้านเสริมความรู้และประสบการณ์ทาง วิชาการ ช่วยให้เป็นผู้รอบรู้ เข้าใจหลักวิชาและงานของผู้อื่น ฝึกให้เป็นคนช่างสังเกต และคนคว่าเพิ่มเติม การอ่านบทความประเภทนี้ ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ ของข้อเท็จจริง วิธีการเขียน เพื่อแสดงความรู้ และความสมเหตุสมผลในการนำเสนอ ไปปฏิบัติ บทความวิชาการมี 3 เรื่อง

ก. บทความเรื่อง อวสย อวสาน ให้คุณค่าทางด้านความรู้ใน ศาสตร์ ต่าง ๆ ศัพท์เฉพาะทางวิชาการ และศัพท์ที่ผู้ทรงนิพนธ์บัญญัติขึ้น ปลูกฝังนิสัยให้ ใฝ่หาความรู้และฝึกกำลังใจเอาชนะอุปสรรค มีวิธีเขียนแบบยลในการให้ความรู้ และ ฉลาดในการเปิดเผยความสำคัญของตัวเองไปที่ละชั้น

ข. บทความ เรื่อง ภาษากฎหมายไทย มีคุณค่าโดยตรงต่อการ สอนตีความ โดยเฉพาะการตีความกฎหมาย เพื่อมิให้เกิดช่องโหว่ที่ผู้คิดมีขมनाไปหา ประโยชน์ใด มีคุณค่าต่อวิชาการใช้ภาษาไทย และภาษากฎหมาย คุณค่าที่แปลกไปจากบท ความอื่น คือ การท้าทายทางความคิดในเรื่อง การนำสิ่งที่นักวิชาการทางภาษาไทยเห็น ว่าผิด มาทดลองแก้ไข ความบกพร่องของการใช้ภาษา วิธีเขียนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน มีเชิงอรรถอ้างอิง ใช้สำนวนโวหาร

ค. บทความเรื่อง การส่งเสริมการเกษตรของไทยสมัยโบราณ และสมัยปัจจุบัน คุณค่าเด่นของบทความอยู่ที่ การให้ความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับการ ส่งเสริมการเกษตร ให้คุณค่าความคิดในเรื่องการเคารพความคิดเห็นของกันและกัน มีความสำคัญต่อการเป็นสมาชิกที่ดี ในสังคมประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ เคารพความคิดคนโบราณ จะช่วยระบบเศรษฐกิจ ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การเขียน เน้นหาวิชาการ ภาษาเรียบง่าย ไม่มีศัพท์สำนวน

ข้อเสนอแนะ

วิธีสอนที่ความวรรณกรรมบทความ

การนำ บทความมาเป็นแบบเรียน ในหนังสืออ่านภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นของใหม่ ตามการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ฉบับ พ.ศ. 2518 ไม่มีตำรา หรือ คู่มือครูแนะแนววิธีสอนอ่านบทความในลักษณะวรรณกรรม ครูจึงเกิดปัญหา เพราะไม่ทราบ แนวการสอน ทางออกที่ครูนิยม คือ การสอนอ่านเอาเรื่อง ซึ่งเป็นขั้นพื้นฐานของการอ่าน บทความที่นำมาเป็นแบบเรียนนี้ มีความแตกต่างกันตามเจตนาและกลวิธีการเขียนของผู้เขียน การอ่านที่ความ เป็นวิธีหนึ่ง ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านทันความคิผู้เขียน และเข้าถึงเนื้อหา นั้นมากขึ้น การอ่านที่ความ เป็นการอ่านขั้นต่อเนื่องจากการอ่านเอาเรื่อง และเป็นการ อ่านที่นำไปสู่ การวิจารณ์ การวิเคราะห์ และการ เปรียบเทียบวรรณกรรมในขั้นสูงต่อไป นอกจากนี้วิธีสอนวรรณกรรมที่คั้น ครูจะต้องมีความรู้และเข้าใจองค์ประกอบของบทความ เพื่อจะไคจับความมุ่งหมายในการใช้กลวิธีการเขียนของผู้เขียนและตีความไคง่ายขึ้น ผู้วิจัย จึงเสนอวิธีสอนที่ความวรรณกรรมบทความคั้นนี้

1. การเตรียมตัวของครู

1.1 พิจารณาขอบเขต หลักสูตรฉบับ 2518 ในรายวิชา ท. 401-ท. 402 และ ท. 503-ท. 504 (วรรณคดี) เพื่อสอนเนื้อหาบทความให้สอดคล้องกับหลักสูตร

1.2 ครูต้องมีความรู้เรื่อง บทความในด้านต่าง ๆ เช่น ความเป็นมา ความหมาย ประเภท องค์ประกอบบทความ และกลวิธีการเขียน

1.3 ครูต้องมีความรู้ในเรื่องการอ่านแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านแบบที่ความในด้านต่อไปนี้ ความหมายของการที่ความ จุดสำคัญในการที่ความ และตัวอย่าง

1.4 วางแผนการสอนล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพื่อให้มีเวลาเพียงพอ สำหรับการจัดกิจกรรม

2. การจัดเนื้อหา การสอนที่ความบทความเป็นครั้งแรกนั้น ครูต้องจัดเนื้อหาเป็น 2 ตอน ดังนี้

เนื้อหาตอนแรก เป็นเนื้อหาทางคำ

1. ให้ความรู้ทั่วไปเรื่องบทความ เช่น ความหมาย ประเภท องค์ประกอบ พร้อมทั้งตัวอย่าง

2. ให้ความรู้เกี่ยวกับการตีความ เช่น ความหมายของจุดสำคัญต่าง ๆ ในการตีความ พร้อมทั้งรายละเอียดและตัวอย่าง

เนื้อหาตอนสอง เป็นวิธีสอนที่ความเนื้อเรื่องในแบบเรียน โดยพิจารณาจากจุดสำคัญต่อไปนี้

1. คำเป็นสัญลักษณ์
2. ส่วนนโวหาร
3. ความคิด และ/หรือความคิดรวบยอด
4. เนื้อเรื่อง
5. เจตนา หรือความมุ่งหมายของผู้เขียน

การสอนที่ความบทความครั้งต่อไปนั้น ครูไม่จำเป็นต้องให้ความรู้เรื่องบทความอีก แต่อาจใช้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรม ทบทวนความรู้ดังกล่าว การสอนครั้งต่อไป ครูมุ่งที่ความจุดสำคัญต่าง ๆ ในบทความโดยตรง และอาจจัดเนื้อหา โดยแบ่งตามประเภทของบทความได้ดังนี้

1. บทความปลุกใจ ความหวังของชาติ การประหยัด
2. บทความแสดงความคิดเห็น การสร้างปฐนียชนในแผ่นดิน พุคคี พุคเก็ง ความเจริญกับชนบท
3. บทความอัครชีวิประวัติ ชีวิตมหาวิทยาลัย
4. บทความวิชาการ อวสัย อวสาน ภาษากฎหมายไทย การส่งเสริม การเกษตรของไทยสมัยโบราณ และการส่งเสริมการเกษตรของไทยสมัยปัจจุบัน

3. วิธีสอนอ่านตีความ มีแนวการสอนดังนี้

ก. แนววิธีอ่านบทความ :

1. อ่านบทความให้ตลอดเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง และสำรวจความหมายตอนแรก
2. แยกเนื้อความสำคัญ หรือสิ่งที่นำไปเข้าถึงความหมายตอนแรก มาพิจารณาหลาย ๆ แง่ แปลความหมายทุกแง่ให้หมด เพราะความหมายตอนแรกขึ้นอยู่กับวิธีการเขียนของผู้เขียน
3. กล่าวสรุปความหมายที่ได้จากการตีความ ตามความเข้าใจของตนเอง
4. ตรวจสอบสารที่ตีความได้กับผู้อื่น

ข. สอนอ่านตีความ ครูควรให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของบทความที่อ่าน เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่อง การดำเนินเรื่อง และถ้อยวิธีการเขียนของผู้เขียน ได้ชัดเจนขึ้น ต่อจากนั้นจึงสอนการตีความเบื้องต้น คือ ให้สังเกตความหมายของคำก่อน เช่น เปรียบเทียบความหมายของคำที่ใช้เป็นสามัญ กับความหมายพิเศษที่ผู้เขียนใช้ ครูควรให้ข้อสังเกตและเน้นให้เห็นว่า การตีความจากคำนั้นพิจารณาธรรมชาติของคำและบริบทเป็นหลัก ต่อจากนั้นจึงเป็นการตีความด้านโวหาร ซึ่งมีข้อสังเกตว่ามักพิจารณาจากการเปรียบเทียบ หรือความขัดแย้งระหว่างของสองสิ่งเป็นหลักเสมอ การตีความด้านความคิด ครูอาจตั้งคำถามนำหรืออธิบายเชิงแนะให้เห็นว่า สิ่งใดคือองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งนำไปสู่ข้อสรุปของความคิด

4. การจัดกิจกรรม การสอนตีความ บทความแต่ละเรื่อง ครูควรพิจารณาเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหา และวิธีสอนตีความ การจัดกิจกรรมนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. แบ่งกลุ่ม และมอบหมายงานให้ทำ เช่น แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม
กลุ่มที่ 1 วิเคราะห์องค์ประกอบ และประเภทของบทความ

- กลุ่มที่ 2 หาจุดสำคัญในการตีความ พร้อมตีความเป็นตัวอย่าง
 กลุ่มที่ 3 ทำแบบทดสอบเพื่อวัดผลการเรียน

กิจกรรมแบ่งกลุ่มวิธีนี้ ครูต้องใช้เวลาเตรียมงานล่วงหน้าประมาณ 1 สัปดาห์ และชั่วโมงว่างในวิชานี้ใช้เป็นชั่วโมง ปรึกษาการวางแผนงาน เมื่อครูตรวจผลงานของกลุ่มต่าง ๆ แล้ว จึงดำเนินการสอนโดยให้กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 อภิปรายผลงานที่ได้รับมอบหมาย ครูเป็นผู้ควบคุมและเสริมส่วนที่ขาด และเน้นส่วนสำคัญให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ใช้แบบทดสอบของกลุ่ม 3 จัดผลการเรียนของนักเรียนทุกคน กิจกรรมแบ่งกลุ่มวิธีนี้ อาจเสียเวลามาก แต่เป็นการสอนตีความที่เปิดโอกาสได้แสดงความคิดเห็นเป็นอย่างมาก

2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มผู้พูดและผู้ฟังตามความสมัครใจ ให้กลุ่มผู้พูดเขียนบทความเชิงปลุกใจ ปลุกกระตม หาเสียงเลือกตั้ง ประเภทใดประเภทหนึ่ง ตามที่แต่ละคนจับสลากได้ กลุ่มผู้ฟังเขียนข้อวิจารณ์บทความที่ตนเลือกฟัง ครูเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมและอธิบายข้อเท็จจริง ในส่วนที่จะเกิดการเข้าใจผิด กิจกรรมนี้จะช่วยให้นักเรียนฝึกใช้ความคิดวิจารณ์งานในการฟัง วิเคราะห์ ผู้พูดและเนื้อหาสาระที่พูด กลวิธีในการพูดโน้มน้าวใจ เลือกวิธีพูดที่เหมาะสม

3. ให้งานเป็นรายบุคคล เช่น กำหนดให้อ่านบทความเรื่อง พุทธิพิศุทแก่ง มาล่วงหน้า ให้นักเรียนเลือกเขียนเป็น บทละคร บทสนทนา บทความโทรทัศน์ เพื่อออกแสดงหน้าชั้น ครูต้องตกลงกับนักเรียนว่าจะแบ่งการให้คะแนนเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนจากข้อเขียนและจากบุคคลิกในการแสดง กิจกรรมข้อนี้ เป็นกิจกรรม ส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์

4. ให้นักเรียนทุกคนเลือกอ่านงานเขียนที่สนใจ คนละ 2 เรื่อง ทำเป็นกฤตภาค ยกจุดสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจด้วยการตีความ มาอธิบายด้วยภาษาเขียนที่เรียบเรียงแล้ว ครูตรวจให้คะแนนแล้วเก็บรวมเล่ม "ตัวอย่างการตีความ"

5. จัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กับเหตุการณ์ อาจให้เป็นงานกลุ่มหรือเป็นงานบุคคลแล้วแต่ครูเห็นความเหมาะสม เช่น แบ่งกลุ่มตามความสนใจ เพื่อเก็บรวบรวม

ตัวอย่างบทความ ส่วนนวนิหาร คำสามัญที่ใช้ในความพิเศษ คัพท์เฉพาะทาง ๆ จากหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร นอกจากนี้ อาจให้นักเรียนทุกคน ทำสมุด "ชีวประวัติคนสำคัญ" โดยรวบรวมจากบทความ ภาพ หรือนักเรียนเป็นผู้สัมภาษณ์มาโดยตรง การจัดกิจกรรมประเภทนี้ ครูจะต้องกำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวม เช่น 1 สัปดาห์ 1 เดือน หรือในช่วงระยะของเหตุการณ์สำคัญนั้น ๆ กิจกรรมประเภทนี้ช่วยให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าเพิ่มเติม และเก็บรวบรวมข้อมูลไว้เป็นประโยชน์

5. การประเมินผลการเรียน

สังเกตจาก การยกตัวอย่างประกอบ

สังเกตจาก การแสดงความคิดเห็น และการตอบคำถาม

สังเกตจาก ผลงานที่ได้รับมอบหมาย

ประเมินผลจาก การทำแบบทดสอบ

การประเมินผลการเรียน ครูจะใช้เครื่องมือใดวัด ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการสอน แบบทดสอบที่ความเป็นไค้ทั้ง อัดตั้นัย และปรนัย

ข้อสังเกตในการวัดผลการตีความ

1. "เป็นหน้าที่ของผู้อ่าน ที่จะตีความหมายวรรณกรรมที่คนอ่าน ผู้อ่านแต่ละคน อาจไม่จำเป็นต้องตีความหมายวรรณกรรมเรื่องเดียว หรือบทเดียวกัน เป็นแนวเดียวกัน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จินตนาการและประสบการณ์เป็นของเฉพาะตัว"¹

2. ผู้อ่านสามารถตีความได้หลายทาง อาจตรงหรือไม่ตรงเจตนาผู้เขียนก็ได้ ถ้าผู้อ่านขาดประสบการณ์ร่วมที่จะรับสาร ก็อาจตีความผิด กรณีเช่นนี้ควรพิจารณาการตีความหมายที่ใกล้เคียงกับผู้เขียนเท่านั้น

¹เจตนา นาควิษระ, ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2521), หน้า 12

วิธีวัดผลการตีความ

ม.ด.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ¹ ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับ การวัดผลการตีความวรรณกรรม พอสรุปได้ดังนี้

1. การวัดผลการตีความนั้น ทำได้ 2 วิธี คือ

1.1 วัดผลจากการสังเกต การตอบคำถาม อภิปราย วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็น

1.2 วัดผลจากข้อทดสอบแบบปรนัย และอัตนัย

การให้คะแนน

2.1 การให้คะแนนทางพฤติกรรมทำได้ค่อนข้างยาก ครูควรใช้หลักสังเกตจาก ความเข้าใจในการแสดงความคิดเห็นที่ชัดเจน เช่น การทดสอบตีความปากเปล่า

2.2 การให้คะแนนข้อทดสอบอัตนัย วิธีนี้ขึ้นอยู่กับ การกำหนดหลักการให้คะแนนของครู เช่น ครูสร้างข้อตกลงกับนักเรียน กรณีที่ครูกำหนดหลักการให้คะแนนเองนั้น ครูต้องไม่นำความสามารถของตัวเอง เป็นหลักในการวัดความสามารถของนักเรียน เพราะมีประสบการณ์ต่างกัน และไม่ยุติธรรม

2.3 การให้คะแนนข้อทดสอบ อัตนัย ครูต้องตั้งหลักเกณฑ์ ดังนี้ ก่อนอื่น ต้องพิจารณา ระดับความสามารถที่นักเรียนส่วนใหญ่ตีความได้ ถ้ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มหลัก หรือกลุ่มแกนในการให้คะแนน คือ

---

¹ม.ด.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, จากการสนทนา, 29 กันยายน 2521.

- ให้คะแนน เป็น A สำหรับ ผู้ที่อธิบาย หรือให้ข้อสังเกตได้มากที่สุด และนำข้อสังเกตต่าง ๆ มาเรียบเรียงให้อ่านได้แจ่มแจ้งที่สุด มีความสามารถเกินกลุ่มแกน และอาจมีเพียง 2-3 คน
- ให้คะแนน เป็น B สำหรับ ผู้ที่มีความสามารถเกินเกินกลุ่มแกน แต่ไม่ใช่เท่ากลุ่มแรก
- ให้คะแนน เป็น C สำหรับ ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเฉลี่ย คือมีความสามารถปานกลาง พอใช้ได้
- ให้คะแนน เป็น D สำหรับ บางคนที่ย่อยกว่ากลุ่มเฉลี่ย แต่พอที่ความได้ ครบสังเกตว่า ถ้าให้อ่านมากหรือฝึกทักษะที่ความมาก จะพัฒนาความสามารถในการตีความได้
- ให้คะแนน เป็น F สำหรับ ผู้ที่ไม่มีความสามารถในการตีความ

3. การตีความที่ได้ผล คือ เลือกบทความที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของนักเรียน จะทำให้ฝึกตีความได้ผลเร็ว ดังนั้น กิจกรรมประเภทแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน และกับครูนั้น เป็นกิจกรรมสนองธรรมชาติในการเรียนรู้ของเด็กอย่างที่สุด